

Cartea lui Daniel - Numărul douăzeci și cinci

Dezvăluirea declinului Babilonului: un pasaj profetic de la Nebucadnețar la Belșatar

Jeff Pippenger

2023-12-20

Căderea lui Belșatar din capitolul cinci fusese prefigurată de căderea lui Nebucadnețar din capitolul patru.

„Ultimului conducător al Babilonului, după cum în chip simbolic și celui dintâi, îi venise sentința Străjerului divin: «Împărate, ... ție ți se vorbește; împărăția s-a depărtat de la tine.» Daniel 4:31.” Profeti și regi, 533.

Nebucadnețar reprezintă începutul, iar Belșatar sfârșitul împărăției care a stăpânit timp de șaptezeci de ani și, astfel, simboliza domnia fiarei pământului din Apocalipsa, capitolul treisprezece (Statele Unite), care urma să domnească în vremea când curva Tirului (papalitatea) era dată uitării.

Și va fi în ziua aceea că Tirul va fi uitat șaptezeci de ani, după zilele unui împărat; după sfârșitul a șaptezeci de ani, Tirul va cânta ca o desfrânată. Isaia 23:15.

Prin urmare, Nebucadnețar reprezintă începutul Statelor Unite, iar Belșatar reprezintă sfârșitul Statelor Unite. Nebucadnețar reprezintă începutul cornului republican și începutul cornului protestant. Belșatar reprezintă sfârșitul cornului republican și al cornului protestant.

Urubanza rwazanywe kuri Nebukadinezari rwari “ibihe birindwi.” Inkuru ivuga ko Nebukadinezari yabayeho nk’inyamaswa mu gihe cy’iminsi ibihumbi bibiri magana atanu na makumyabiri, yakoreshejwe na William Miller mu gushyira mu bikorwa “ibihe birindwi” byo mu Balewi makumyabiri na gatandatu, nubwo atigeze agaragaza ibihumbi bibiri magana atanu na makumyabiri, ari byo bishushanyijwe mu rubanza rwa Belushazari.

Iar aceasta este scrierea care a fost scrisă: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Aceasta este tâlcuirea lucrului: MENE; Dumnezeu a numărat împărăția ta și i-a pus capăt. TEKEL; Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit lipsit. PERES; Împărăția ta este împărțită și dată mezilor și perșilor. Daniel 5:25–28.

În afara interpretării pe care Daniel a dat-o misterioasei scrieri de pe zid, cuvintele „mene” și „tekel” reprezintă o unitate de măsură a greutateii, iar aceste cuvinte desemnează, de asemenea, o anumită valoare monetară (Exodul 30:13, Ezechiel 45:12). Un „mene” este cincizeci de sicli, sau o mie de ghere. „Mene, mene” este, prin urmare, echivalent cu două mii de ghere. Un „tekel” este douăzeci de ghere. Prin urmare, „mene, mene, tekel” este echivalent cu două mii douăzeci de ghere. „Upharsin” înseamnă „a împărți” și, prin urmare, înseamnă jumătatea unui „mene” și reprezintă cinci sute de ghere. Împreună, ele reprezintă suma de două mii cinci sute douăzeci.

Referința finală a sorei White arată că Belșatar a fost prefigurat de Nebucadnețar, însă, mai specific, ea a subliniat judecata lor comună, iar ambele judecăți sunt reprezentate ca un simbol al „celor șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Există câțiva termeni pe care Scripturile îi folosesc pentru a reprezenta „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Ieremia le prezintă ca indignarea lui Dumnezeu.

Cum a acoperit Domnul cu un nor, în mânia Sa, pe fiica Sionului și a aruncat din cer pe pământ frumusețea lui Israel, și nu Și-a adus aminte de așternutul picioarelor Sale în ziua mâniei Sale! Domnul a înghițit toate locuințele lui Iacov și n-a avut milă; în urgia Sa a dărâmat întăriturile fiicei lui Iuda; le-a doborât până la pământ; a pângărit împărăția și pe căpeteniile ei. În mânia Lui aprinsă a tăiat orice corn al lui Israel; Și-a tras înapoi dreapta dinaintea vrăjmașului și a ars împotriva lui Iacov ca un foc mistuitor, care devorează de jur împrejur. Și-a încordat arcul ca un vrăjmaș; a stat cu dreapta Sa ca un potrivnic și a ucis tot ce era plăcut ochilor în cortul fiicei Sionului; Și-a vărsat furia ca pe un foc. Domnul a fost ca un vrăjmaș: a înghițit pe Israel, i-a înghițit toate palatele; i-a nimicit întăriturile și a înmulțit în fiica lui Iuda jalea și tânguirea. Și Și-a smuls cu violență cortul, ca pe o grădină; Și-a nimicit locurile de adunare; Domnul a făcut să fie uitate în Sion sărbătorile de solemnitate și sabbatele și, în indignarea mâniei Sale, a disprețuit pe împărat și pe preot. Domnul Și-a lepădat altarul, Și-a urât sanctuarul, a dat în mâna vrăjmașului zidurile palatelor ei; ei au făcut să răsunе strigăte în Casa Domnului, ca într-o zi de sărbătoare solemnă. Domnul a hotărât să nimicească zidul fiicei Sionului; a întins funia de măsurat, nu Și-a tras înapoi mâna de la nimicire; de aceea a făcut șanțul de apărare și zidul să jelească; s-au istovit împreună. Plângerile 2:1–8.

Mânia Domnului este reprezentată ca „indignarea mâniei Sale”, iar mânia Sa s-a împlinit atât asupra împărăției de nord, cât și asupra împărăției de sud a lui Israel. De aceea, cartea lui Daniel identifică o indignare „dintâi” și una „de pe urmă”. Ieremia identifică o „linie” pe care Domnul „a întins-o” atunci când Și-a exercitat mânia față de poporul Său ales. Acea linie este menționată, de asemenea, și în a doua carte a Regilor.

Și Domnul a vorbit prin robii Săi, prorocii, zicând: „Pentru că Manase, împăratul lui Iuda, a săvârșit aceste urâciuni și a lucrat cu mai multă răutate decât tot ce au făcut amoriții care au fost înainte de el și a făcut și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui, de aceea așa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Iată, aduc asupra Ierusalimului și asupra lui Iuda un asemenea rău, încât oricui va auzi de el îi vor țiuia amândouă urechile. Voi întinde peste Ierusalim frânghia Samariei și firul cu plumb al casei lui Ahab; și voi șterge Ierusalimul cum șterge omul un blid, ștergându-l și întorcându-l cu gura în jos. Voi părăsi rămășița moștenirii Mele și o voi da în mâna vrăjmașilor ei; și va ajunge de pradă și de jaf pentru toți vrăjmașii ei.” 2 Împărați 21:10–14.

„Linia” Božego oburzenia, którą stanowi Mojżeszowe „siedem czasów”, została najpierw rozciągnięta nad królestwem północnym (domem Achaba), a następnie nad Judą. Innym biblijnym określeniem „siedmiu czasów”, wywodzącym się z Księgi Kapłańskiej, rozdział dwudziesty szósty, jest termin „rozproszeni”.

Atunci voi umbla și Eu împotriva voastră cu furie; și Eu, chiar Eu, vă voi pedepsi de șapte ori pentru păcatele voastre. Veți mânca carnea fiilor voștri și veți mânca și carnea fiicelor voastre. Vă voi nimici înălțimile, vă voi doborî chipurile cioplite și voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri, iar sufletul Meu vă va urî. Voi preface cetățile voastre în pustiu, voi aduce locașurile voastre sfinte la pustiire și nu voi mirosi mireasma plăcută a tămâierilor voastre. Voi aduce țara la pustiire; și vrăjmașii voștri care vor locui în ea vor rămâne uimiți de ea. Vă voi risipi printre neamuri și voi scoate sabia după voi; țara voastră va fi pustiită, iar cetățile voastre vor fi prefăcute în pustiu. Atunci țara se va bucura de sabatele ei, câtă vreme va zăcea pustie și voi veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci țara se va odihni și se va bucura de sabatele ei. Câtă vreme va zăcea pustie, se va odihni, pentru că nu s-a odihnit în sabatele voastre, când locuiați în ea. Leviticul 26:28–35.

Împrăștierea printre neamuri s-a împlinit pentru Daniel atunci când a fost dus ca rob în Babilon, la robia lui Ioiachim. Apoi, în timp ce Daniel se afla în „țara vrăjmașilor”, țara s-a odihnit și s-a bucurat de „sabatalele ei”. A Doua Carte a Cronicilor ne spune că această perioadă de timp a fost cei șaptezeci de ani ai lui Ieremia, pe care Daniel a ajuns să-i înțeleagă în capitolul nouă.

Cei ce scăpaseră de sabie i-a dus în robie la Babilon; și au fost slujitori ai lui și ai fiilor lui până la domnia împărăției Persiei; ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, până când țara și-a ținut sabatele; în tot timpul cât a rămas pustiită a ținut sabat, ca să se împlinească șaptezeci de ani. Iar în anul întâi al lui Cyrus, împăratul Persiei, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cyrus, împăratul Persiei, și el a dat de veste în toată împărăția lui și a pus aceasta și în scris, zicând: „Așa vorbește Cyrus, împăratul Persiei: «Domnul Dumnezeuul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului; și El mi-a poruncit să-I zidesc o Casă la Ierusalim, care este în Iuda. Cine este dintre voi din tot poporul Lui? Domnul Dumnezeuul lui să fie cu el, și să se suie!»” 2 Cronici 36:20–23.

Cuvântul „împrăștiere” este un simbol al „celor șapte vremi”. Judecata lui Nebucadnețar, de „șapte vremi” trăite ca o fiară, a prefigurat judecata lui Belșatar, așa cum este reprezentată prin cuvintele mistice de pe perete: „mene, mene, tekel upharsin”. Judecata lui Belșatar a fost reprezentată prin scrierea de mână care echivala cu două mii cinci sute douăzeci, același număr de zile în care Nebucadnețar a trăit ca o fiară și același număr de ani reprezentați prin „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase.

Judecata lui Belșatar, care a fost prefigurată de judecata lui Nebucadnețar, a fost reprezentată simbolic prin „șapte vremi”, iar ambele judecăți au reprezentat o „cădere a Babilonului”, care este simbolul soliei celui de-al doilea înger. Prima cădere a Babilonului a avut loc atunci când turnul lui Nimrod a fost doborât.

Iar tot pământul avea o singură limbă și aceeași vorbire. Și s-a întâmplat că, pe când călătoreau dinspre răsărit, au găsit o câmpie în țara Șinear; și au locuit acolo. Și au zis unul către altul: Haideți să facem cărămizi și să le ardem bine. Și aveau cărămida în loc de piatră, iar smoala le slujea drept mortar. Și au zis: Haideți să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să ajungă până la cer; și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe fața întregului pământ. Și

Domnul S-a pogorât ca să vadă cetatea și turnul pe care le zideau fiii oamenilor. Și Domnul a zis: Iată, poporul este unul și toți au o singură limbă; și iată de ce s-au apucat: acum nimic din ceea ce și-au pus în gând să facă nu le va fi cu neputință. Haideți să Ne pogorâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă unul altuia vorbirea. Astfel Domnul i-a împrăștiat de acolo pe fața întregului pământ; și au încetat să mai zidească cetatea. Geneza 11:1-8.

La judecata Babelului, care a fost judecata lui Nimrod, Domnul i-a „împrăștiat” pe răzvrățiții lui Nimrod pe „fața întregului pământ”. Nimrod și tovarășii lui știau că răzvrătirea lor avea să-i facă să fie împrăștiati, căci spusese că motivul pentru zidirea turnului și a cetății era „să ne facem un nume, ca nu cumva să fim împrăștiati pe toată fața pământului”.

Un „nume”, în sens profetic, este un simbol al caracterului. Caracterul pe care Nimrod și tovarășii săi l-au statornicit este reprezentat prin faptele lor, căci după roade veți cunoaște caracterul. Rodul răzvrătirii lui Nimrod și, prin urmare, simbolul caracterului său, a fost zidirea turnului și a cetății. Un „turn” este un simbol al unei biserici, iar o „cetate” este un simbol al unui stat. Numele răzvrățiților lui Nimrod, care le reprezintă caracterul, era unirea dintre biserică și stat, care este de asemenea reprezentată simbolic ca chipul fiarei.

බාබෙල්ගේ වැටීම හඳුන්වා දෙන ඡේදය තුළ “යමු” යන අර්කාශය තුන් වරක් නැවත නැවතත් භාවිත කර ඇත. තුන්වැනි වර එය පෙනී සිටින්නේ දවේයන් වහන්සේ ඔවුන්ගේ භාෂාව ගොඩගස්වා අවුල් කර, ඔවුන් සියල්ලන්ම විසුරුවා හැරීමේ විනිශ්චය ගෙන ආ විටය. පළමු “යමු” යන්න දවෙවැනි “යමු” සදහා සූදානම විය; එනම් ඔවුන් තම නගරයන් කුළුණන් ගොඩනැගූ අවස්ථාවේදීය. “යමු” යන දවෙවැනි අර්කාශනයේ ඉතිහාසය තුළ ඔවුන් තම කාර්යය සම්පූර්ණ කළ පසු, දවේයන් වහන්සේ ඔවුන්ගේ කැරැල්ල දැශීයමය ලෙස විමසා බැලීමට බැස ආවහ. තුන්වැනි “යමු” විනිශ්චය වූ අතර, දවෙවැනි “යමු” දැශීයමය පරීක්ෂණයක් විය. පළමු “යමු” ඔවුන්ගේ පළමු අසමත් වීම නියෝජනය කරයි; අර්වාදමය අර්ථයෙන් “යමු” යන්න තුන් වරක් අර්කාශ කර තිබීම සදාකාල සුභාරංචියේ පියවර තුනක පරීක්ෂණ කාර්යවලිය හඳුන්වා දෙයි. නිම්රොන්ගේ කැරැල්ල හා වැටීම පිළිබඳ සාක්ෂියේ තවත් බොහෝ තොරතුරු ඇත; එහෙත් අපි මෙහි සරලව හඳුනා දක්වන්නේ බාබෙලෝනිය (බාබෙල්) අර්ථම වරට වැටුණු අවස්ථාවේදී, “විසුරුම” මගින් නිරූපිත “සන් වරක්” යන සංකෝතය හඳුනා දෙනු ලැබීමයි. නිම්රොන්ගේ විනිශ්චය විසුරුමකින් නිරූපණය විය, නබුකද්නේසර්ගේ විනිශ්චය “සන් වරක්” මගින්ද, බලේෂසර්ගේ විනිශ්චය “දෙදහස් පන්සිය වසී” මගින්ද නිරූපණය විය.

Semnătura Alfa și Omega identifică faptul că linia profetică reprezentată de capitolele patru și cinci este solia ploii târzii a celui de-al doilea înger și Strigătul de la Miezul Noptii. Linia începe cu căderea Babilonului reprezentată de Nebucadnețar, identificând anul 1798, când Babilonul spiritual (papalitatea) a căzut pentru prima dată. Apoi, la capătul liniei, Babilonul lui Belșatar cade, marcând începutul căderii progresive a Babilonului spiritual (din nou papalitatea), începând cu criza legii duminicale. Există doi martori ai căderii Babilonului la începutul liniei și doi martori la sfârșitul ei. Logica profetică recunoaște semnătura marelui Început și Sfârșit, văzând totodată subiectul căderii Babilonului mărturisit de patru martori în linia reprezentată de Daniel capitolele patru și cinci.

În relația dintre tip și antitip a lui Nebucadnețar și Belșatar, atunci când este pusă în legătură cu zilele de pe urmă, găsim fiara pământului în starea ei asemenea unui miel, reprezentată prin Nebucadnețar, iar apoi, când vorbește ca un balaur, îl vedem pe Belșatar. Vedem, în relația profetică, cornul republican, condus de Constituția Statelor Unite, reprezentat prin Nebucadnețar, iar răsturnarea Constituției, reprezentată prin Belșatar. De asemenea, îl vom vedea pe Nebucadnețar ca pe o fecioară înțeleaptă, iar pe Belșatar ca pe o fecioară neînțeleaptă.

Vom continua analiza capitolelor patru și cinci din Daniel în articolul următor.

„Belshatsar a primit multe ocazii de a cunoaște și de a împlini voia lui Dumnezeu. El îl văzuse pe bunicul său, Nebucadnețar, izgonit din societatea oamenilor. Văzuse cum mintea cu care se fălea monarhul cel mândru i-a fost luată de Acela care i-o dăduse. Văzuse cum împăratul a fost alungat din împărăția sa și făcut tovarăș al fiarelor câmpului. Dar iubirea de petreceri și de proslăvire de sine a lui Belshatsar a șters lecțiile pe care n-ar fi trebuit să le uite niciodată; și el a săvârșit păcate asemănătoare acelor care au adus judecăți vădite asupra lui Nebucadnețar. El a risipit ocaziile care i-au fost acordate cu îndurare, neglijând să folosească prilejurile aflate la îndemâna sa pentru a ajunge să cunoască adevărul. «Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?» a fost o întrebare pe care marele, dar nechibzuitul împărat a trecut-o cu nepăsare cu vederea.”

„Acesta este pericolul tinereții nechibzuite și nesocotite de astăzi. Mâna lui Dumnezeu îl va trezi pe păcătos, așa cum a făcut cu Belșatar, dar pentru mulți va fi prea târziu să se pocăiască.”

„Stăpânitorul Babilonului avea bogății și cinste, iar în trufașa lui dedare la sine se înălțase împotriva Dumnezeului cerului și al pământului. Se încrezuse în propriul său braț, fără să-și închipuie că cineva ar îndrăzni să spună: «De ce faci aceasta?» Dar, când mâna tainică a trasat litere pe peretele palatului său, Belșatar a fost cuprins de teamă și redus la tăcere. Într-o clipă a fost cu totul lipsit de puterea lui și smerit ca un copil. Și-a dat seama că se afla la bunul plac al Unuia mai mare decât Belșatar. Își bătuse joc de lucrurile sfinte. Acum conștiința îi fusese trezită. Și-a dat seama că avusese privilegiul de a cunoaște și de a face voia lui Dumnezeu. Istoria bunicului său i-a stat înaintea cu aceeași claritate vie ca scrierea de pe perete.” Bible Echo, 25 aprilie 1898.